

Personers Adkomst til fremtidig at drive saadan Næring, om de Myndigheder, der skal kunne give Næringsadkomst og atter tilbagetage den, og endelig forestaa det, at den kommunale Afgift af Beværternæring, som hidtil i de sønderjydske Landsdele er blevet opkrævet paa Grundlag af andre Bestemmelser end de i det øvrige Land gældende, nu pr. 1. April 1922 skal opkræves paa Grundlag af § 40 i Beværterloven, hvorved det ogsaa opnaas, at Afgiften fremtidig følger Finansaaaret. Jeg skal tillade mig at anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Laurs Kvist: Dette Lovforslag gaar, som allerede fremhævet af Ministeren, ud paa at indføre i de sønderjydske Landsdele nogle Overgangsbestemmelser angaaende Beværtning og Gæstgiveri, som er nødvendige, efter at Genforeningen har fundet Sted, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til hurtig og uforandret Gennemførelse i dette Ting.

J. P. Nielsen: Jeg skal ogsaa ganske kort paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Holger Andersen: Som den højtærede Indenrigsminister har redegjort for overfor dette høje Ting, er det under Hensyn til, at det neppe vil være muligt i indeværende Samling at gennemføre det store Lovforslag om Beværtning og Gæstgiveri samt Handel med stærke Drikke for hele Rigets Vedkommende, ønskeligt, at det fremsatte Lovforslag gennemføres. Det indeholder jo udelukkende en Række Overgangsbestemmelser for de sønderjydske Landsdeles Vedkommende, og der er ikke nogen Anledning til at tro, at denne Lov vil forblive i Kraft i længere Tid. Da Lovforslaget, saa vidt jeg ser, i alle Henseender tager rimeligt Hensyn til de i Øjeblikket bestaaende Forhold, skal jeg anbefale det til hurtig og velvillig Fremme her i Tinget.

Heilesen: Som allerede fremhævet dels af den højtærede Minister og dels af foregaaende Talere, gaar dette Lovforslag ud paa i alt væsentligt at indføre dansk Beværterlovgivning i de sønderjydske Landsdele. Dette burde formentlig allerede for længe siden være sket, og jeg er derfor ikke helt tilfreds med, at Lovforslagets § 1 fastsætter Lovens Ikrafttræden saa sent som til 1. Januar 1923, og heller ikke med Bestemmelsen i Lovforslagets § 4, hvor

det fastsættes, at Antallet af Beværtninger, der i Forvejen tør siges ikke at være helt ringe i de sønderjydske Landsdele, ikke maa overskride det Antal, der findes den Dag, nærværende Lov træder i Kraft, altsaa 1. Januar 1923. Da man i sin Tid gennemførte Beværterloven af 10. Maj 1912, fastsatte man, at Beværtingernes Antal under ingen Omstændigheder maatte overskride Antallet den 1. Januar 1912, og det vilde have forekommet mig rimeligt, at man ogsaa her havde fastsat en lignende Bestemmelse, saaledes at man ikke gav Adgang til at forøge Beværtingernes Antal indtil den 1. Januar 1923. Da Lovforslaget imidlertid er vedtaget i det andet høje Ting og her er tiltraadt fra de andre Partiers Side, og da jeg lægger Vægt paa, at det saa snart som muligt bliver gennemført, skal jeg til Trods for, at jeg paa disse Punkter kunde have ønsket Ændringer, tillade mig at anbefale Forslaget uforandret til Vedtagelse her i Tinget.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg takker for den velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet, og skal i Anledning af de af det ærede Medlem Hr. Heilesen fremførte Bemærkninger kun udtale, at ogsaa jeg havde ønsket, at de i det øvrige Land gældende Bestemmelser for Beværternæring og Gæstgiveri tidligere var blevet indført i de sønderjydske Landsdele, end Tilfældet i Henhold til det foreliggende Lovforslag vil blive. Derfor var der ogsaa oprindeligt stillet Forslag om, at Loven skulde træde i Kraft den 1. Januar 1922, men fra sagkyndig sønderjydsk Side blev det hævdet, at det var nødvendigt at tilvejebringe en længere Overgangstid, ligesom jeg ogsaa paa et vist Tidspunkt nærede Haab om, at Hovedlovforslaget om Beværternæring og Gæstgiveri kunde blive gennemført saa betids i den høje Rigsdag, at dette Lovforslag derigennem vilde være blevet overflødiggjort. Det ærede Medlem Hr. Heilesen maa i disse to Ting se Begrundelsen for den Form, Forslaget nu paa dette Punkt har faaet. Det er i Virkeligheden det samme Hensyn, en rimelig Hensyntagen til de bestaaende Forhold, som har været bestemmende for Indholdet af Lovforslagets § 4, og jeg tror oprigtigt talt ikke, at det ærede Medlem Hr. Heilesen bør være nogen som helst Frygt for, at man i Tiden indtil den 1. Januar 1923 forøger Beværtingernes Antal i de sønderjydske Landsdele af Hensyn til at kunne bevare dem paa Grundlag af denne Lov